

Arbejdsfag i de private Erhverv fastlagte Overenskomstlønninger, og den ved Civilarbejderloven hjemlede særlige Adgang til Pension derfor maa betragtes som et ekstraordinært Gode for de paagældende, finder Kommissionen allerede under Hensyn hertil intet Grundlag for at foreslaa en yderligere Forbedring af Pensionsretten gennem Forhøjelse af Pensionsalderen. Den Omstændighed, at en Arbejder paa Grund af Beskæftigelsesforholdene indenfor hans Arbejdsomraade i Perioder har været uden Arbejde, kan efter Kommissionens Mening ligesaa lidt som for andre pensionsberettigedes vedkommende give Grundlag for, at der ved Forhøjelse af Pensionsancienniteten tages Hensyn til Perioder, i hvilke den paagældende ikke har været beskæftiget indenfor Arbejdsomraadet. Iøvrigt skal man henvisse til, at der, som det fremgaar af det i Lønningskommissionens 2. Betænkning, 1. Bind, S. 70—75 anførte, af flere Tjenestemandsgupper har været fremsat Krav om en lignende Forhøjelse af Pensionsalderen under Angivelse af en forholdsvis tidlig Afgangsalder, hvilke Ønsker ikke har kunnet efterkommes.

Reglerne om Alder for pligtig Afskedigelse samt den hertil knyttede særlige Forhøjelse af Pensionsalderen for Sygeplejerspersonalet bør efter Kommissionens Opfattelse ændres i Overensstemmelse med den af Lønningskommissionen for Statstjenestemandsomraadets vedkommende foreslaaede Ordning, hvorefter den pligtige Afskedigelsesalder forhøjes fra 60 til 65 Aar med Tilføjelse af en Bestemmelse om, at Afsked kan forlanges, eller Afskedigelse kan finde Sted ved det 60. Aar, saaledes at den særlige Forhøjelse af Tjenestetiden udover 15 Aars Pensionsalder nedsættes til $1\frac{1}{3}$.

Forsaavidt angaar Pensionsindtægtens Beregning har Organisationerne foreslaaet de nugældende Pensionslønningssatser for henholdsvis Haandværkere, Arbejdere og kvindelige Arbejdere forhøjet med 300 Kr. under Henvisning til den betydelige Stigning i Leveomkostningerne, der har fundet Sted siden 1931 i Forbindelse med et almindeligt Ønske om Forbedring af Levevilkaarene for de omhandlede Pensionister.

Efter Kommissionens Opfattelse er der rimeligt Grundlag for en Forhøjelse i Overensstemmelse med de nye Lønningsrammer, der indenfor Statstjenestemandsomraadet er foreslaaet for henholdsvis Haandværkere og Arbejdere i Etaternes 14. og 16. Lønningsklasse. Pensionslønningssatsen for Haandværkere foreslaas herefter fastsat til 2400 Kr. med 3 Alderstillæg à 150 Kr., Slutløn efter 9 Aars Tjeneste 2850 Kr. aarlig. For Arbejdere foreslaas Pensionslønningssatsen paa tilsvarende Maade fastsat til Grundløn 1950 Kr., 3 Alderstillæg à 150 Kr., Slutløn efter 9 Aars Tjeneste 2400 Kr. aarlig.

De nuværende Pensionslønningssatser for henholdsvis Sygeplejersker og Kontorister foreslaas ikke optaget i Lovforslaget, idet det er oplyst for Kommissionen, at der nu kun beskæftiges Sygeplejersker og Kontorister, der er antaget med Grundløn, Alderstillæg og særlige Tillæg, der svarer til de for en Tjenestemandstilling fastsatte, hvorfor Pensioneringen af disse Kategorier i alle Tilfælde kan finde Sted efter Reglerne i den nugældende Lovs § 3, Stk. 1.

Lønningssatsen for kvindelige Arbejdere er i Civilarbejderloven for 1932 fastsat under Hensyn til, at kvindelige Arbejdere indenfor private Virksomheder havde en væsentlig lavere Aflønning end mandlige Arbejdere. For Januar Kvartal 1945 har Timelønnen for henholdsvis mandlige og kvindelige Arbejdere i de private Erhverv været følgende:

Mandlige ufaglærte Arbejdere	2,30 Kr.
Kvindelige ufaglærte Arbejdere	1,53 —